

særlig realistisk! Men uanset hvordan vi vender og drejer det, kan vi konstatere, at i den 4-5-årige periode, hvor Folketinget har beskæftiget sig meget med netop børn og unges forhold på arbejdsmarkedet, har vi fået halveret tallet for i hvert fald de registrerede alvorlige uheld, og det synes jeg er en positiv udvikling. Jeg vil gerne være med til fortsat at diskutere de ting, hvis det kan resultere i, at vi over yderligere en 2-3-årig periode kunne få halveret ulykkestallene. Så har jeg ikke noget imod, at vi bruger noget af Tingets tid på det.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg skal lige korrigerer. Jeg sagde ikke, at Kommissionen ikke vidste, hvad den gjorde, men jeg sagde, at den oprindelige idé var den, jeg gav udtryk for. At det så ændrer sig med tiden, er bare en konstatering.

Med hensyn til arbejdsulykker vil jeg bare sige, at jeg tror ikke, det er på grund af lovparagrafferne, der bliver færre arbejdsulykker. Det skyldes, at man er mere opmærksom på at opdrage folk. Det virker meget bedre end disse firkantede regler, hvor en embedsmand skal sidde og bestemme, hvad du ikke må. Man skal give et ansvar til familien og til arbejdsgiveren, for det er det rigtige. Men ikke for mange regler, for så overtræder man bare reglerne og bliver kriminel, og så bliver der modstand mod reglerne som sådan. Det er min private filosofi.

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes, det er en ret interessant diskussion. Her i formiddags har Venstre og De Konservative formentlig sagt til regeringen: Vi synes, det er en enormt fin idé at have mange områder, hvor der kan vedtages direktiver på kvalificeret flertalsbasis. Dette direktiv er der truffet beslutning om på baggrund af et kvalificeret flertal, og Danmark var, så vidt jeg er orienteret, det eneste land, der i givet fald ville stemme imod. Det er jo det, der sker, når man hopper ind i den slags arrangementer.

Jeg er fuldstændig enig med fru Charlotte Antonsen i, at lovforslaget indeholder en hel del detaljerede regler, som skyldes direktivet, og jeg indrømmer også, at da jeg første gang så direktivforslaget, blev jeg usigelig træt. I det videre forløb blev de værste detaljer barberet væk, og det er fint nok, selv om jeg helst havde set, at lidt flere detaljer var blevet barberet væk. Vi skal jo også kunne leve med et forbud mod bør-

nearbejde, og på et eller andet tidspunkt må det vel gå op for Kommissionen, at de skal lave direktiver i form af rammedirektiver på minimumsniveau. Så ville det være noget nemmere for os i Danmark at implementere dem, så de passede til vore problemer.

Jeg vil dog godt samtidig gøre opmærksom på, at kommissionen vedrørende børns arbejde rent faktisk selv har foreslået et forbud mod arbejde for børn under 13 år. Det skyldes simpelt hen, at kommissionen i løbet af sit arbejde fik informationer fra Arbejdstilsynet om, at den gruppe børn rent faktisk var udsat for arbejds-skader af en så alvorlig karakter, at der forekom dødsfald. Det synets kommissionen var uacceptabelt, og det synes SF også er uacceptabelt.

SF er grundlæggende positivt indstillet over for, at børn i 10-13-årsalderen ikke skal rende rundt med aviser, og vi er også efter omstændighederne - når det nu ikke kan være anderledes - indstillet på at acceptere de andre begrænsninger. Her vil jeg godt lige komme med et par bemærkninger om Danske Dagblades Forening. De piber og beklager sig over, at de ikke kan få arbejdskraft nok, men det skyldes efter min mening, at de ikke helt har forstået sammenhængen mellem løn og ansættelse. Det handler simpelt hen om, at den løn, som Danske Dagblades Forening ønsker at give til folk, der knokler om natten med at uddele aviser, er for ringe. Det er klart, at børn, unge og voksne ikke vil gå for den løn, og det må Danske Dagblades Forening leve med. De må sætte lønnen op, så de kan få arbejdskraft. Det er simpel kapitalistisk tankegang. Det har man gjort i Sverige, og det kan man også bare gøre her i Danmark, så skal arbejdskraften nok dukke op.

Og så til det, der for SF er langt mere væsentligt, nemlig børns og unges arbejdsmiljø. Der sættes generelt ikke tilstrækkelig fokus på det. Vi får indimellem rapporter, senest fra Greve Kommune, hvoraf det fremgår, at antallet af arbejdsskader hos børn og unge er alt for stort. Det handler om manglende ansvarlighed fra arbejdsgivernes side, og det handler om, at skoleeleverne kun får et helt overfladisk kendskab til livet på arbejdsmarkedet.

Kommissionen vedrørende børns arbejde foreslog derfor en yderligere indsats med information osv. osv. Men vi skal gå videre. Vi skal lade skolebørnene være omfattet af arbejdsmiljøreglerne. De skal vide, at ting kan laves om, og at en sikkerhedsorganisation er en brugbar ting. De regler skal ind på rygmarven, så de kan for-